

[Justitsministeren.]

virkelig fremragende Jurist. Naar det ærede Medlem er dykket i den Grad ned i Emnet, vilde jeg ønske, han havde gjort det allerede under Udvalgsbehandlingen; saa er det muligt, at vi paa et eller andet Punkt kunde have ændret dette Ændringsforslag; nu er det lovlig sent.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger om dette. Det ærede Medlem siger, at Ændringsforslag Nr. 5 i Virkeligheden kun angaar uagtksom Medvirken, og det bør man ikke gøre til en selvstændig Forbrydelse. Ja, det kommer an paa, hvordan man ser paa det. Jeg ser altsaa saadan paa det, at det er efter min Mening en Forbrydelse, naar en Mand under de i Ændringsforslaget angivne Omstændigheder svigter den Kvinde, han har besvangret, i den Udstrækning, der er angivet. Det betragter jeg som en Forbrydelse, og det ærede Medlem kender jo dog ogsaa fra Juraen, at man har Unladelelsesforbrydelser. Det ærede Medlem siger, at han og Det konservative Parti er enige med os andre i i højeste Grad at udtale sin moralske Fordømmelse af saadanne Forhold. Men det kan desværre vedkommende Kvinde ikke klare sig med; hvor meget vi end her moralsk fordømmer Mandens Optræden, bliver hun hverken bedre stillet personligt, økonomisk eller i anden Henseende, og hvis hans Optræden altsaa er Aarsag i, at hun i Ensomhed eller Fortvivlelse begaar Fosterdrab, maa han ogsaa tage sit Medansvar. Jeg er fuldkommen klar over, at Straffeloven er et tungt Sværd, der skal svinges med Varsomhed, men jeg tror ikke, Befolkningen i al Almindelighed vil sige, at det ikke er rimeligt at straffe den Mand, der har baaret sig saaledes ad.

Det ærede Medlem spurgte mig direkte, om jeg mente, at Manden ogsaa skulde dømmes, selv om han oven i Købet har troet, at han ikke var Faderen. Nej, hvis han har haft noget som helst Grundlag for at nære den Tro, tror jeg ikke, han vil blive dømt, ikke engang sat under Anklage. Det ærede Medlem spurgte, om han skal have forstaaet, at det var af afgørende Betydning for hende. Ja, det vil jeg ogsaa mene. Jeg tror slet ikke paa den uoverskuelige Række af Bevisvanskeligheder, som det ærede Medlem stillede op, fordi jeg tror — det siger jeg ganske ærligt —, at det vil blive et begrænset Antal Tilfælde, hvor Anklagemyndighed og Domstol vil anvende denne Paragraf. Men det kan ogsaa have sin Betydning, at den findes, til Advarsel for de Mænd, som er hen-

synsløse og ligeglade, og jeg kender dog personlig flere Tilfælde, hvor en Kvinde blindt stolede paa Manden og kun den Omstændighed, at han fuldkommen svigtede hende, skønt der ikke var Spor af Tvivl om, at han var Fader til Barnet, bevirkede, at hun lod sig forlede til Fosterdrab.

Naar det ærede Medlem som afgørende Argument sagde, at de durkdrevne vilde slippe og de naive blive hængende, vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Agter han at ophæve alle de andre Straffebestemmelser, hvor det samme gælder? For jeg kender ingen Straffebestemmelser, der ikke i højere Grad rammer de naive end de durkdrevne.

Det ærede Medlem, der talte for Det kommunistiske Parti, maatte selvfølgelig sige, at han var Tilhænger af den russiske Lovgivning, men han var det jo, fordi Forholdene i Rusland efterhaanden var blevet saadan, at de russiske Massers Velvære, deres kulturelle og moralske Stilling i det hele, var saaledes forbedret, at nu var denne Lovgivning forsvarlig. Det er der jo ingen, der tror paa. Der er ingen, der tror paa, at Forholdene i det kæmpemæssige Rusland er blevet saaledes, at man overhovedet tør sammenligne dem med Forholdene i Kongeriget Danmark, hverken økonomisk eller kulturelt eller moralsk. Men selv om dette nu var Tilfældet, har det saa ikke vist sig netop ved den russiske Udvikling paa dette Omraade, hvor farligt det er at sige, at saa længe Forholdene ikke er økonomisk forfarlige, er Fosterdrab tilladeligt? Det var først, da det farlige derved gik op for den russiske Regering, da den fik Nødtraab paa Nødtraab, ikke alene fra Lægerne, men ogsaa fra Kvinderne, at den russiske Regering slog haardt kontra. Og tror det ærede Medlem, at fra den Dato er Forholdene i Rusland blevet ideelle, medens de tidligere havde været forfærdelige? Nej, saaledes kan man ikke ræsonnere.

Det er derfor, jeg siger til Det ærede kommunistiske Parti, at de skulde hellere støtte os andre paa dette Omraade end fortsætte med Udviklingen af en Svangerskabslovgivning, der til syvende og sidst vilde tvinge os til, hvis vi ikke slog kontra, at gaa den samme Vej som i Rusland. Det er nemlig alt for marxistisk at tro, at det ene og alene er de økonomiske Forhold, der bestemmer Mentaliteten. De betinger den til en vis Grad, men det ærede Medlem kan ogsaa være med til at ændre Mentaliteten til Trods for de elendige økonomiske Forhold, der efter hans Mening eksisterer i Danmark sammenlignet med Rusland.